

Generálna prokuratúra SR
Štúrova 2
812 85 Bratislava

Bratislava 1.2.2022

*Podané elektronicky a podpísané
kvalifikovaným elektronickým podpisom*

**Vec: Podnet na podanie protestu prokurátora a na podanie návrhu na začatie konania o súde
právných predpisov**

Vážený pán Generálny prokurátor, Dr. h. c. JUDr. Maroš Žilinka, PhD.,

v nadväznosti na momentálnu situáciu ohľadom očkovania proti ochoreniu COVID-19 v Ozbrojených silách Slovenskej republiky si Vás týmto podnetom dovoľujeme požiadať o zasiahnutie do protiprávneho stavu. V súčasnosti nie je očkovanie proti ochoreniu COVID-19 na území Slovenskej republiky povinné. K aktuálnej absencii možností zavedenia povinného očkovania pre akúkoľvek skupinu obyvateľov, vrátane profesionálnych vojakov, sme vypracovali pre Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky právnu analýzu, ktorej podstatné časti Vám predkladáme nižšie. Napriek uvedenému Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 17.9.2021 Opatrenie k očkovaniu v rezorte obrany č. VÚHE-30-117/2021, ktorým nariadil povinné očkovanie profesionálnych vojakov, a ktoré nadobudlo účinnosť dňa 20.9.2021 (ďalej aj ako „**Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021**“).

V nadväznosti na Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021 vydal Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky dňa 28.10.2021 Nariadenie č. ŠBSP-121/2021 na realizáciu Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 28.10.2021, a ktorým určil spôsob realizácie Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021 tak, že okrem iného nariadil očkovanie proti ochoreniu COVID-19 profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky, profesionálnym vojakom zaradeným do deklarovaných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s dobou pohotovosti do 60 dní od nasadenia, profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu, a zamestnancom rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, a to tak, aby sa očkovanie týchto vojakov a zamestnancov rezortu obrany uskutočnilo najneskôr 50 dní pred ich vyslaním (ďalej aj ako „**Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021**“).

Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 neskôr Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky upravil dokumentom s názvom Doplnok č. 1 zo dňa 22.11.2021 prijatým pod č. ŠBSP-121-1/2021, ktorým došlo k zmene termínu uskutočnenia vakcinácie proti ochoreniu COVID-19 profesionálnych vojakov vyslaných na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky, profesionálnych vojakov zaradených do deklarovaných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s dobou pohotovosti do 60 dní od nasadenia, profesionálnych vojakov vyslaných na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu, a zamestnancov rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, a to tým spôsobom, že

ich kompletná vakcinácia (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojvakcínovej očkovacej látky) má byť ukončená najneskôr do 60 dní odo dňa účinnosti Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, t. j. najneskôr do dňa 27.12.2021 (ďalej aj ako „**Doplnok č. 1**“).

Doplnkom č. 1 zároveň došlo k doplneniu Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 o bod. č. 5, v zmysle ktorého má byť profesionálnemu vojakovi, ktorý nesplní povinnosti uložené Nariadením Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 a jeho dodatkami, uložené disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z., a v prípade nesplnenia predmetných povinností ani v dodatočnej 60 dňovej lehote odo dňa opätovného oboznámenia profesionálneho vojaka s Nariadením Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, má byť profesionálnemu vojakovi uložené aj disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. Opatrenia uvedené v Nariadení Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 sa pritom v zmysle Doplnku č. 1 nemajú vzťahovať na profesionálnych vojakov, ktorí prekonal ochorenie COVID-19 a sú v ochrannnej lehote 90 dní, kedy nie je odporúčané vykonať očkovanie, ak sa títo preukážu potvrdením od ošetrojúceho lekára o prekonaní ochorenia COVID-19.

Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 neskôr Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky upravil dokumentom s názvom Doplnok č. 2 zo dňa 29.11.2021 prijatým pod č. ŠBSP-121-4/2021, ktorým došlo k doplneniu Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 o zákaz vysielat' na zahraničné služobné cesty profesionálnych vojakov a zamestnancov rezortu obrany, ktorí nie sú plne očkovaní proti ochoreniu COVID-19 (ďalej aj ako „**Doplnok č. 2**“).

Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 21.12.2021 Opatrenie k očkovaniam v rezorte obrany č. VÚHE-30-224/2021, ktorým podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. d) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa vyhlášky č. 585/2008 Z. z., a podľa zdravotníckeho štandardu NATO, STANAG, nariadil vykonať očkovanie profesionálnych vojakov, kontrolu očkovania, hlásenie o vykonanom očkovaní, uchovávanie a manipuláciu s očkovacími látkami a spôsob prevodu záznamov o očkovaní pri ich prevzatí do starostlivosti zdravotníckeho zariadenia, a ktorým zároveň zrušil Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021 (ďalej aj ako „**Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021**“).

Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 30.12.2021 Opatrenie k očkovaniam v rezorte obrany č. VÚHE-30-230/2021, ktorým došlo k oprave zrejmej chyby v písaní Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 (ďalej aj ako „**Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021**“).

V nadväznosti na Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 a Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021 vydal Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky dokumentom s názvom Doplnok č. 3 z januára 2022 prijatým pod č. ŠBSP-4/2022, ktorým došlo k doplneniu Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2 o vyhlásenie, že Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1, Doplnku č. 2 a Doplnku č. 3 slúži na vykonanie Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021, pričom zároveň došlo k zmene definície osôb, ktorým je nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID-19, a to tak, že predmetnými osobami sú profesionálni vojaci plniaci úlohy podľa ustanovení § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z. z. a ďalších výcvikov podľa predmetného zákona, profesionálni vojaci vyslaní na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky podľa ustanovení § 77 zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálni vojaci zaradení do deklarovaných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s určenou dobou pohotovosti k nasadeniu (Notice to Move), profesionálni vojaci vyslaní na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na

zahraničnú služobnú cestu podľa ustanovenia § 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z., a zamestnanci rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, pričom kompletná vakcinácia uvedených osôb (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojvakcínovej očkovacej látky) má byť ukončená najneskôr do 60 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti Doplnku č. 3 (ďalej aj ako „**Doplnok č. 3**“). Doplnkom č. 3 zároveň došlo k nahradeniu bodu 5 písm. b) Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2 znením, v zmysle ktorého Náčelník Generálneho štábu zakazuje vysielat' na zahraničné služobné cesty profesionálnych vojakov a zamestnancov rezortu obrany, ktorí nie sú plne očkovaní / preočkovaní proti ochoreniu COVID-19.

Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1, Doplnku č. 2 a Doplnku č. 3 neskôr Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky upravil dokumentom s názvom Doplnok č. 4 zo dňa 20.1.2022 prijatým pod č. OdVS-4-17/2022-PravO, ktorým došlo de facto k úplnému nahradeniu predchádzajúceho znenia Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1, Doplnku č. 2 a Doplnku č. 3, s výnimkou lehôt v zmysle bodu 3. Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2, novým znením, v zmysle ktorého bolo nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID-19 v prípade nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste profesionálnym vojakom plniacim úlohy podľa ustanovení § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálnym vojakom plniacim úlohy ďalších výcvikov podľa zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálnym vojakom vysielaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 77 zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálnym vojakom zaradeným do deklarovaných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s určenou dobou pohotovosti k nasadeniu (Notice to Move), a profesionálnym vojakom vysielaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu podľa ustanovenia § 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z., a to tak, aby kompletná vakcinácia (aplikácia jednovakcínovej, prípadne druhej dávky dvojvakcínovej očkovacej látky) - osoba plne zaočkovaná, bola ukončená v zmysle Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2 Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, t. j. najneskôr do 60 dní odo dňa účinnosti Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, ktorým je deň vydania predmetného nariadenia, t. j. najneskôr do 60 dní odo dňa 28.10.2021, t. j. najneskôr do dňa 27.12.2021 (ďalej aj ako „**Doplnok č. 4**“).

Generálny tajomník služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 26.1.2022 Nariadenie o zabezpečení jednotného postupu pri očkovaní profesionálnych vojakov proti ochoreniu COVID-19 č. KaGT-1-7/2022, ktorým v zmysle ustanovenia § 134 ods. 1 písm. p) druhého bodu zákona č. 281/2015 Z. z., v spojení s Opatrením Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021, v znení Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021, nariadil povinné očkovanie profesionálnych vojakov, a ktoré nadobudlo účinnosť dňa 26.1.2022 (ďalej aj ako „**Nariadenie Generálneho tajomníka č. KaGT-1-7/2022**“). Generálny tajomník zároveň nariadil určovať alebo vysielat' na plnenie úloh podľa ustanovenia čl. 4 ods. 1 písm. b) až d) Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 podriadených profesionálnych vojakov vyčlenených podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z. až po podriadení sa očkovaní proti ochoreniu COVID-19, t. j. až po tom, čo profesionálny vojak absolvuje kompletné očkovanie proti ochoreniu COVID-19, čo aktuálne znamená absolvovať očkovanie proti ochoreniu COVID-19 jednodávkovou vakcínou, prípadne oboma dávkami dvojdávkovej vakcíny.

Z uvedeného je zrejmé, že profesionálnym vojakom, ktorí sa odmietnu podrobiť očkovaní proti ochoreniu COVID-19, nie je protiprávne umožňované plniť úlohy mimo územia Slovenskej republiky, čím dochádza k ich negatívnej diskriminácii oproti profesionálnym vojakom plne zaočkovaným proti ochoreniu COVID-19. Podľa nášho právneho názoru však Generálny tajomník služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky nie je oprávnený vydať takéto nariadenie, a jeho vydaním

prekročil svoju právomoc. Predmetné nariadenie je teda nulitný akt, tzv. paakt, z ktorého nemôžu profesionálnym vojakom vyplývať žiadne práva ani povinnosti.

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 3 Štatútu Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ÚPROŠ-95-55/2018: „*Na čele služobného úradu, ktorým je ministerstvo, je generálny tajomník služobného úradu (ďalej len „generálny tajomník“). Generálny tajomník je služobne najvyšší vedúci štátny zamestnanec (ďalej len „vedúci zamestnanec“) všetkým štátnym zamestnancom v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo; to neplatí vo vzťahu k vedúcemu zamestnancovi vo verejnej funkcii. Generálny tajomník je oprávnený konať vo veciach štátnozamestnaneckých vzťahov, a vo veciach právnych vzťahov upravujúcich služobný pomer profesionálnych vojakov. Generálny tajomník je oprávnený konať vo veciach pracovnoprávných vzťahov na základe poverenia ministrom. Generálneho tajomníka vymenúva a odvoláva vláda na návrh ministra.*“

Štatút Ministerstva obrany Slovenskej republiky v ustanovení čl. 6 ods. 3 odkazuje na zákon č. 55/2017 Z. z. a na ustanovenie § 71 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z., podľa ktorého: „*Profesionálneho vojaka možno vyčleniť na plnenie úloh a) ministerstva, k inej právnickej osobe na koordináciu činností orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy a iných právnických osôb pri príprave na obranu Slovenskej republiky alebo na úseku koordinácie a riadenia letovej prevádzky podľa osobitných predpisov, rozpočtovej organizácie, príspevkovej organizácie, štátneho podniku a akciovej spoločnosti v zakladateľskej alebo zriaďovateľskej pôsobnosti ministerstva (...).*“

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 55/2017 Z. z.: „*(1) Generálnym tajomníkom je služobne najvyšší vedúci zamestnanec všetkým štátnym zamestnancom v príslušnom služobnom úrade; to neplatí vo vzťahu k vedúcemu zamestnancovi vo verejnej funkcii v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy. (2) Generálny tajomník je oprávnený konať v príslušnom služobnom úrade vo veciach štátnozamestnaneckých vzťahov, ako aj vo veciach právnych vzťahov upravujúcich služobný pomer, ak to ustanovuje osobitný predpis. V služobnom predpise je možné poveriť konaním podľa predchádzajúcej vety vedúceho zamestnanca (...).*“

Osobitným predpisom sa má na mysli napríklad ustanovenie § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z., podľa ktorého: „*Na účely tohto zákona vedúcim služobného úradu je a) vedúci služobného úradu ministerstva v služobnom úrade podľa § 6 ods. 1 písm. a) (...).*“ Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z.: „*Služobný úrad na účely tohto zákona je a) ministerstvo pre profesionálnych vojakov vyčlenených podľa § 71 ods. 1 písm. a) (...).*“

Podľa ustanovenia § 195 zákona č. 55/2017 Z. z.: „*Ak sa v doterajších právnych predpisoch používa pojem „vedúci služobného úradu“ vo všetkých tvaroch, rozumie sa tým „generálny tajomník služobného úradu“ v príslušnom tvare.*“

Z dokumentu s názvom „*Organizačná štruktúra Ministerstva obrany Slovenskej republiky*“ dostupného na webovom sídle Ministerstva obrany Slovenskej republiky je zrejmé, že Štátny tajomník Ministerstva obrany Slovenskej republiky a Generálny tajomník služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky sú dve samostatné funkcie. Generálny tajomník služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky má vo svojej priamej riadiacej pôsobnosti (i) Osobný úrad, ktorý má podľa ustanovenia § 19 zákona č. 55/2017 Z. z. spravidla postavenie organizačného útvaru, a ktorý zabezpečuje plnenie úloh, ktoré vyplývajú služobnému úradu zo štátnozamestnaneckých vzťahov a z právnych vzťahov upravujúcich služobný pomer, ďalej (ii) Odbor plánovania investícií a financovania projektov, (iii) Organizačný odbor, (iv) Úrad správy rozpočtovej kapitoly, (v) Odbor riadenia špecializovanej štátnej správy, a (vi) Úrad vojenského letectva.

Z uvedeného je zrejmé, že Generálny tajomník služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky je profesionálny vojak vyčlenený na plnenie úloh Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ktorý je zároveň vedúcim zamestnancom pre všetkých profesionálnych vojakov ako štátnych zamestnancov, okrem vedúcich zamestnancov vo verejnej funkcii v služobnom úrade, ktorým je Ministerstvo obrany Slovenskej republiky alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy. Generálny tajomník je oprávnený konať vo veciach štátnozamestnaneckých vzťahov a právnych vzťahov upravujúcich služobný pomer, ak to ustanovuje osobitný predpis. Generálny tajomník služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky teda nie je oprávnený vydať nariadenie, ktorým by profesionálnym vojakom určil povinnosť podriaďovať sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, alebo ktorým by nariadil určovať alebo vysielat profesionálnych vojakov na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky až po podriadení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, a vydaním takéhoto nariadenia prekročil svoju právomoc. Na predmetné nariadenie je teda nevyhnutné nazerať ako na nulitný akt, tzv. paakt, z ktorého nemôžu profesionálnym vojakom vyplývať žiadne práva ani povinnosti.

Bez ohľadu na uvedené, v zmysle vyššie uvedených dokumentov sú velitelia, náčelníci a riaditelia na všetkých stupňoch velenia Ozbrojených síl Slovenskej republiky údajne povinní zabezpečiť, aby boli profesionálni vojaci plne zaočkovaní proti ochoreniu COVID-19 jednodávkovou vakcínou, resp. v prípade dvojdávkovej vakcíny oboma dávkami vakcíny, za účelom zvýšenia ochrany príslušníkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky proti nebezpečenstvu prenosných ochorení, pre zabezpečenie udržania operačnej pripravenosti a akcieschopnosti priamo podriadených útvarov a zariadení Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, veliteľstiev, útvarov a zariadení Ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Veliteľ Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky listom zo dňa 24.1.2022 požiadal Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky o spresnenie aplikácie niektorých ustanovení Doplnku č. 4. V zmysle vyjadrenia Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky č. OdVS-7-5/2022-PravO zo dňa 26.1.2022 k predmetnej žiadosti, je pojem „*nutnosť epidemiologickej situácie*“ potrebné vykladať tak, že všetci profesionálni vojaci majú byť zaočkovaní proti všetkým ochoreniam uvedeným v Doplnku č. 4 podľa aktuálnej situácie a očkovacej schémy na území Slovenskej republiky. Veliteľ sa má pri posudzovaní epidemiologickej situácie riadiť Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky, vyhláškami Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky a ďalšími právnymi aktmi údajne objasňujúcimi epidemiologickú situáciu. Podľa Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky v predmetnej súvislosti nemôže nastať žiaden sporný moment, keďže Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 a Opatrenie Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021 sú platné a účinné a nebol podaný podnet na prešetrovanie ich zákonnosti, preto podľa neho platí premisa, že sú v súlade s právnymi aktmi vyššej právnej sily. Náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky ďalej vo svojom vyjadrení tvrdí, že očkovanie profesionálnych vojakov sa má podľa Doplnku č. 4 ukončiť najneskôr do 60 dní odo dňa oboznámenia profesionálneho vojaka s Doplnkom č. 4. Uvedené však z Doplnku č. 4 nevyplýva.

Doplnok č. 4 v celom rozsahu nahrádza predchádzajúce znenie Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 a jeho Doplnkov s jedinou výnimkou, ktorá je uvedená v poslednom bode Doplnku č. 4. V predmetnom bode sa uvádza, že lehoty na realizáciu opatrenia Vedúceho hygienika (neuvádza sa však, ktorého opatrenia) uvedené v bode 3. (REALIZÁCIA) Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho Doplnku č. 1 a Doplnku č. 2, ostávajú zachované. Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 pritom v bode 3. určuje lehotu na podrobenie sa povinnému očkovaniu profesionálnych vojakov proti ochoreniu COVID-19 tak, že toto očkovanie sa má vykonať najneskôr 50 dní pred vyslaním profesionálneho vojaka na plnenie úloh mimo územia SR. Doplnok č. 1

určuje lehotu na podrobenie sa povinnému očkovaniu profesionálnych vojakov proti ochoreniu COVID-19 tak, že toto očkovanie sa má ukončiť (aplikáciou jednovakcínovej, prípadnej druhej dávky dvojavakcínovej očkovej látky) najneskôr do 60 dní odo dňa účinnosti Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, ktoré nadobudlo účinnosť jeho vydaním dňa 28.10.2021, teda v zmysle uvedeného sa má očkovanie profesionálnych vojakov ukončiť najneskôr do dňa 27.12.2021. Doplnok č. 2 paradoxne neobsahuje zmenu bodu 3. Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 (v bode 3. Doplnku č. 2 sa uvádza "bez zmien"). Z uvedeného vyplýva, že v zmysle Doplnku č. 4 zo dňa 20.1.2022 má byť očkovanie profesionálnych vojakov proti ochoreniu COVID-19 ukončené do dňa 27.12.2021, čo je však zjavný nezmysel, rovnako ako tvrdenie Náčelníka Generálneho štábu, podľa ktorého má aktuálna epidemiologická situácia vyplývať z vyhlášok Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, resp. iných právnych predpisov vydávaných napríklad Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky.

Z predmetných právnych predpisov vyplývajú iba aktuálne platné povinnosti a obmedzenia, z čoho je nepriamo možné vyvodiť aj aktuálnu epidemiologickú situáciu sa území Slovenskej republiky. Z predmetných právnych predpisov však nie je možné vyvodiť, či aktuálna epidemiologická situácia prekročila pomyselnú hranicu na vznik povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ktorú Náčelník Generálneho štábu zamýšľal určiť v Doplnku č. 4 slovami „*Profesionálni vojaci (...) podliehajú v prípade nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste očkovaniu a preočkovaniu (...) proti ochoreniu COVID-19 (...)*“. V predmetnom smere je podľa nášho právneho názoru Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho Doplnku č. 4, neurčité, nezrozumiteľné, a teda nevykonateľné. Rovnako neurčité, nezrozumiteľné, a teda nevykonateľné, je podľa nášho právneho názoru aj vo vzťahu k určeniu lehoty na splnenie povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19. Interpretačné problémy Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho Doplnku č. 4, vo vzťahu k určeniu lehoty na splnenie povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, sme už načrtli vyššie. Máme však za to, že vzhľadom na spôsob určenia lehoty na splnenie povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 v zmysle Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho Doplnku č. 4, ktorá je určená ako pevný dátum, t. j. najneskôr do dňa 27.12.2021, má byť predmetné očkovanie povinné bez ohľadu na aktuálnu epidemiologickú situáciu. Vo vzájomnom vnútornom rozpore sú teda aj na jednej strane ustanovenia Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho Doplnku č. 4, pojednávajúce o lehote na splnenie povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ktorá je určená ako pevný dátum, a na druhej strane ustanovenia pojednávajúce o pomyslenej hranici na vznik povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ktorá sa má odvíjať od „*nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste*“. Predmetné ustanovenia sa vzájomne celkom zjavne vylučujú.

Podľa nášho právneho názoru ďalej po zrušení Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, ku ktorému došlo vydaním Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021, nie je možné Doplnkom č. 3, ani Doplnkom č. 4 zmeniť určenie Nariadenia Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení jeho Doplnkov, ktoré bolo vydané na realizáciu pôvodného Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, a máme za to, že na realizáciu Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 a Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-230/2021 je nevyhnutné vydať zo strany Náčelníka Generálneho štábu nové nariadenie namiesto vydávania doplnkov k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, ktoré bolo vydané na realizáciu pôvodného Opatrenia Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021. Ani vydaním nového nariadenia zo strany Náčelníka

Generálneho štábu však podľa nás vzhľadom na nižšie uvedené nebude možné trvať zo strany Ministerstva obrany Slovenskej republiky na povinnom očkovaní profesionálnych vojakov.

I.

K možnostiam zavedenia povinného očkovania proti ochoreniu COVID-19

- 1.1 Povinné očkovanie proti ochoreniu COVID-19 je v zmysle ustanovenia čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky možné zaviesť aj na území Slovenskej republiky. V zmysle ustanovenia čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky: „*Povinnosti možno ukladať a) zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, b) medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo c) nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.*“ Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 355/2007 Z. z., Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky určuje zásadné smery a priority štátnej zdravotnej politiky na úseku verejného zdravia a predkladá ich na schválenie vláde Slovenskej republiky, a koordinuje spoluprácu ústredných orgánov štátnej správy a medzinárodnú spoluprácu na úseku verejného zdravia. Podľa ustanovenia § 5 ods. 4 písm. d) a e) zákona č. 355/2007 Z. z., Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky plánuje, koordinuje a určuje rozsah a očkovacie schémy imunizačného programu, určuje antigény obsiahnuté v očkovacích látkach, a schvaľuje aplikačné postupy pri použití očkovacích látok a nariaďuje mimoriadne očkovanie.
- 1.2 Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 355/2007 Z. z.: „*Orgánmi verejného zdravotníctva sú v rozsahu ustanovenom týmto zákonom (...) d) Ministerstvo obrany Slovenskej republiky (...).*“ Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 písm. d) a j) zákona č. 355/2007 Z. z.: „*Orgány verejného zdravotníctva uvedené v § 3 ods. 1 písm. d) až g) v rozsahu svojej pôsobnosti (...) d) plnia úlohy na úseku prevencie ochorení a iných porúch zdravia podľa § 10 a poskytujú súčinnosť úradu verejného zdravotníctva a regionálnym úradom verejného zdravotníctva pri plnení ich úloh (...), j) nariaďujú opatrenia podľa § 12 ods. 2 alebo podľa § 48; tým nie je dotknutá právomoc úradu verejného zdravotníctva a regionálnych úradov verejného zdravotníctva nariaďovať opatrenia podľa § 12 alebo podľa § 48 aj počas krízovej situácie (...).*“
- 1.3 Podľa ustanovenia § 10 písm. d) zákona č. 355/2007 Z. z., Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky a regionálne úrady verejného zdravotníctva nariaďujú opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. b) až n) a ods. 3 až 5. Podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. d) zákona č. 355/2007 Z. z., opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení sú osobitné a mimoriadne očkovanie, očkovanie pri úrazoch, poraneniach a nehojaciach sa ranách, očkovanie pred cestou do zahraničia, očkovanie osobitných skupín obyvateľstva. Ochorenia, proti ktorým je očkovanie povinné, určuje vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prevencii a kontrole prenosných ochorení.
- 1.4 Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z. z.: „*(1) Očkovanie proti prenosným ochoreniam zahŕňa a) povinné pravidelné očkovanie osôb, ktoré dosiahli určený vek, b) povinné očkovanie osôb, ktoré sú vystavené zvýšenému nebezpečenstvu vybraných nákaz, c) povinné očkovanie osôb, ktoré sú profesionálne vystavené zvýšenému nebezpečenstvu vybraných nákaz, d) odporúčané očkovanie osôb, ktoré sú vystavené zvýšenému nebezpečenstvu vybraných nákaz, e) odporúčané očkovanie osôb, ktoré sú profesionálne vystavené zvýšenému nebezpečenstvu vybraných nákaz, f) očkovanie osôb cestujúcich do cudziny a z cudziny, g) očkovanie osôb na vlastnú žiadosť, h) povinné mimoriadne*

očkovanie. (2) Súčasťou povinného očkovania je aj podrobenie sa potrebným vyšetreniam v určenom termíne. “

- 1.5 Predmetná vyhláška určuje povinné očkovanie proti konkrétnym ochoreniam uvedeným vo vyhláške, medzi ktoré aktuálne ochorenie COVID-19 nepatrí. Podľa ustanovenia § 8 ods. 7 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z. z.: *„Ďalšie povinné očkovanie osoby v profesionálnom riziku nákazy môže nariadiť regionálny úrad.“* Bez zmeny predmetnej vyhlášky je teda možné určiť povinné očkovanie proti ochoreniu COVID-19 iba osobám v profesionálnom riziku nákazy, pričom takéto povinné očkovanie, ako aj okruh osôb, na ktoré sa má predmetné očkovanie vzťahovať, môže určiť iba regionálny úrad verejného zdravotníctva. Zmenou predmetnej vyhlášky je možné nariadiť povinné očkovanie proti ochoreniu COVID-19 aj iným než uvedeným osobám. Mimoriadne povinné očkovanie môže nariadiť iba Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky v prípade mimoriadnej epidemiologickej udalosti.
- 1.6 Podľa ustanovenia § 2 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z. z.: *„(1) O mimoriadnu epidemiologickú udalosť ide, ak sa nad očakávanú úroveň v určitom mieste a čase vyskytne a) podozrenie na prenosné ochorenie, b) prenosné ochorenie, c) úmrtie na prenosné ochorenie. (2) Presiahnutie očakávanej úrovne výskytu prenosného ochorenia, podozrenia na prenosné ochorenie alebo úmrtí na prenosné ochorenie určuje regionálny úrad verejného zdravotníctva v závislosti od závažnosti prenosného ochorenia. (3) Mimoriadna epidemiologická udalosť vzniká pri podozrení na a) výskyt prenosných ochorení a syndrómov podliehajúcich povinnému medzinárodnému hláseniu, a to pravých kiahní, detskej obrny spôsobenej divým typom poliovírusu, chrípky spôsobenej novým subtypom, závažného akútneho respiračného syndrómu podľa osobitného predpisu, b) vznik rýchlo sa šíriacich a život ohrožujúcich nákaz, a to hemoragické horúčky, cholera, pľúcny mor, žltá zimnica a vtáčia chrípka, c) hromadný výskyt prenosných ochorení, d) použitie biologických bojových látok.“*
- 1.7 Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky síce nie je v zmysle vyššie uvedeného oprávnený nariadiť všeobecne povinné očkovanie nad rámec existujúcej právnej úpravy, na druhej strane profesionálny vojak je v zmysle ustanovenia § 134 ods. 1 písm. p) bod 2. zákona č. 281/2015 Z. z. povinný podrobiť sa aj nepovinnému očkovaniu, ktoré sa pre neho de facto stáva povinným na základe príkazu nadriadeného na podrobenie sa takémuto očkovaniu. Podľa ustanovenia § 123 ods. 1 písm. c) zákona č. 281/2015 Z. z.: *„Špecifickou zdravotnou starostlivosťou sa na účely tohto zákona rozumie poskytovanie (...) c) očkovania a ďalších profylaktických opatrení nad rozsah povinného očkovania (...).“* Podľa ustanovenia § 134 ods. 1 písm. p) bod 2. zákona č. 281/2015 Z. z.: *„Profesionálny vojak je povinný (...) p) podrobiť sa (...) 2. očkovaniu a ďalším profylaktickým opatreniam, ktoré súvisia s výkonom štátnej služby (...).“*
- 1.8 Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky teda môže v zmysle vyššie uvedeného nariadiť povinné očkovanie profesionálnych vojakov aj nad rámec existujúcej právnej úpravy, napríklad prostredníctvom opatrenia. Akékoľvek povinné očkovanie (aj vo vzťahu k profesionálnym vojakom) však môže byť nariadené výlučne iba očkovacími látkami schválenými na ich použitie Slovenskou republikou alebo Európskou liekovou agentúrou (EMA). Medzi schválenia udelené očkovacej látke Slovenskou republikou alebo agentúrou EMA, ktoré umožňujú nariadenie povinného očkovania takouto látkou, rozhodne nepatrí tzv. Emergency Use Authorization, teda dočasné schválenie vakcíny na núdzové použitie. Do doby, kým niektorá z vakcín proti ochoreniu COVID-19 prejde jej testovacou fázou a Slovenská republika alebo

agentúra EMA jej udelí trvalé povolenie na jej použitie, nebude možné nariadiť ňou povinné očkovanie žiadnej skupine osôb nachádzajúcej sa na území Slovenskej republiky.

- 1.9 Podľa článku 3 Charty základných práv Európskej únie: „1. Každý má právo na rešpektovanie svojej telesnej a duševnej nedotknuteľnosti. 2. V oblastiach medicíny a biológie sa musí rešpektovať najmä: a) slobodný a informovaný súhlas dotknutej osoby za podmienok vymedzených zákonom; b) zákaz eugenických praktík, najmä tých, ktoré sú zamerané na selekciu osôb; c) zákaz využívania ľudského tela a jeho častí ako takých na dosiahnutie zisku; d) zákaz reprodukčného klonovania ľudských bytostí.“ Podľa článku 6 Charty základných práv Európskej únie: „Každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť.“ Podľa článku 7 Charty základných práv Európskej únie: „Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a komunikácie.“ Rovnako aj podľa ustanovenia čl. 16 Ústavy Slovenskej republiky je nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia zaručená. Toto ustanovenie zabezpečuje telesnú integritu osoby pred fyzickými útokmi a pred pôsobením psychického nátlaku.
- 1.10 Podľa ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 355/2007 Z. z., sú fyzické osoby povinné plniť opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 ods. 2 písm. a), d) až h) zákona č. 355/2007 Z. z. a opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 písm. a) až d), f) až i), n), r), t), u), y) až ab) zákona č. 355/2007 Z. z. nariadené príslušným orgánom verejného zdravotníctva, t. j. Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky alebo regionálnym úradom verejného zdravotníctva (to neplatí v prípade povinného očkovania, ak sú známe kontraindikácie), a v súvislosti s predchádzaním prenosným ochoreniam sú fyzické osoby povinné podrobiť sa lekárske vyšetreniam a diagnostickým skúškam, ktoré nie sú spojené s nebezpečenstvom pre zdravie, preventívnemu podávaniu protilátok a iných prípravkov, povinnému očkovaniu, liečeniu prenosných ochorení, izolácii, karanténe, zvýšenému zdravotnému dozoru a lekárskej dohľade.
- 1.11 Z uvedeného jasne vyplýva, že kým budú očkovacie látky proti ochoreniu COVID-19 v testovacej fáze, nebude možné nariadiť nimi povinné očkovanie pre žiadnu časť obyvateľstva Slovenskej republiky ani v prípade existencie materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania akejkoľvek skupine osôb, bez ohľadu na prípadný prísľub Slovenskej republiky na odškodnenie osôb zasiahnutých nepriaznivými vedľajšími účinkami vakcíny proti ochoreniu COVID-19, keďže v testovacej fáze vakcíny nie je možné jednoznačne určiť, aké dôsledky bude mať aplikácia testovanej vakcíny na ľudské zdravie. V testovacej fáze je možné aplikovať vakcínu iba za odmenu, na základe informovaného súhlasu osoby participujúcej na takomto biomedicínskom pokuse a za podmienok uvedených nižšie, aplikácia vakcíny však nemôže byť za žiadnych okolností v testovacej fáze vakcíny povinná.
- 1.12 Podľa ustanovenia § 26 zákona č. 576/2004 Z. z.: „(1) Biomedicínsky výskum zahŕňa každú výskumnú činnosť v oblasti biológie, medicíny, farmácie, ošetrovateľstva, pôrodnej asistencie, psychológie a lekárskeho ožiarovania, ktorá môže ovplyvniť fyzické alebo psychické zdravie človeka, ktorý sa zúčastňuje na tomto výskume (ďalej len „účastník výskumu“) (...). (3) Biomedicínsky výskum sa vykonáva slobodne, pri zachovaní práva na ochranu dôstojnosti, na rešpektovanie telesnej integrity a psychickej integrity [§ 11 ods. 9 písm. a)], bezpečnosti a oprávnených záujmov účastníka výskumu. Záujmy účastníka výskumu majú vždy prednosť pred záujmami vedy a spoločnosti (...). (9) Výskum bez zdravotnej indikácie nemožno vykonať na (...) c) vojakovi základnej služby, náhradnej služby a prípravnej služby a osobe vykonávajúcej civilnú službu (...).“ Citované ustanovenie odseku 9 pojednáva o skupine osôb, na ktorých nie je možné bez zdravotnej indikácie vykonať biomedicínsky výskum ani s ich súhlasom. V zmysle

citovaného ustanovenia odseku 3, ako aj v zmysle tohto článku Návrhu, je na predmetnej skupine osôb aj v prípade ich zdravotnej indikácie možné vykonať biomedicínsky výskum iba s ich súhlasom. Uvedené platí rovnako aj pre osoby, ktoré nespádajú do predmetnej skupiny osôb. Nikoho totiž nemožno bez jeho súhlasu nútiť, aby sa stal súčasťou biomedicínskeho výskumu.

II.

Absencia materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania a pre obmedzovanie základných práv a slobôd neočkovaných osôb

- 2.1 Materiálne dôvody pre obmedzovanie základných práv a slobôd, napríklad aj v podobe nariadenia povinného očkovania, spočívajú v skutočnosti, že došlo, alebo že bezprostredne hrozí, že dôjde k ohrozeniu života a zdravia osôb, pričom situáciu nie je možné vyriešiť miernejším spôsobom (a samozrejme za predpokladu, že prijaté obmedzenia sú spôsobilé zmierniť ohrozenie života a zdravia osôb). K predmetným materiálnym dôvodom sa následne logicky pridávajú ďalšie materiálne dôvody preukazujúce dôvodnosť obmedzenia konkrétnych základných práv a slobôd počas trvania ohrozenia života a zdravia osôb. Rovnako ani iné práva a slobody nie je možné obmedzovať bez existencie materiálnych dôvodov na takýto postup (a samozrejme za súčasného splnenia formálnych podmienok pre ich obmedzenie).
- 2.2 Kompetentné orgány verejnej moci ku dnešnému dňu nepoznajú skutočný stav situácie v Slovenskej republike v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19. Svedčí o tom fakt, že všetky štatistiky Slovenskej republiky ohľadom predmetného ochorenia sú vypracovávané na základe výsledkov testovania populácie RT-PCR testami, pričom kompetentné orgány štátnej správy nemajú informácie o parametroch uvedených testov. Viaceré lekárske štúdie upozorňujú na nevhodnosť RT-PCR testov a antigénových testov na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID-19 u testovaného a potenciálnej možnosti prenosu tohto ochorenia na ďalšie osoby prostredníctvom testovaného. Tieto testy od začiatku, a aj dnes, detegujú okrem COVID-19 množstvo ďalších látok, ktoré sa môžu nachádzať v tele testovaného, avšak nemajú s ochorením COVID-19 nič spoločné (viď corman – drosten review report). Výsledkom uvedeného je najmä, avšak nie výlučne, falošná pozitivita či falošná negativita testovaných jedincov.
- 2.3 O nevhodnosti PCR testov na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID-19 u testovaného a potenciálnej možnosti prenosu tohto ochorenia na ďalšie osoby prostredníctvom testovaného rozhodol aj Viedenský správny súd, ktorý dňa 24.3.2021 prijal rozhodnutie sp. zn. VGW-103/048/3227/2021-2, v ktorom súd okrem iného uvádza, že PCR testy vôbec nie sú vhodné na diagnostiku ochorenia COVID-19 a na stanovenie infekčnosti testovaného. V odôvodnení rozsudku súd na základe vedeckých štúdií uviedol, že dôvody zákazu vychádzania uvádzaného viedenskou políciou stoja na nesprávnom základe. Súd taktiež spochybňuje kritériá a definície používané na určenie počtu nakazených na koronavírus.
- 2.4 Ak teda kompetentné orgány štátnej správy pri posudzovaní existencie hrozby ohrozenia života a zdravia osôb v súvislosti s ochorením COVID-19 vychádzajú zo štatistík vypracovaných na základe výsledkov testovania populácie nevhodnými testami, potom tieto výsledky testovania populácie, a z nich vychádzajúce štatistiky, nie sú vhodnými podkladmi pre rozhodovanie kompetentných orgánov verejnej moci vo vzťahu k otázke zavedenia povinného očkovania či k prijímaniu rozhodnutí obmedzujúcich základné práva a slobody, keďže tieto výsledky testovania populácie, a z nich vychádzajúce štatistiky, neodzrkadľujú reálny stav situácie ochorenia COVID-19 v Slovenskej republike.

2.5 Rovnaký postoj zaujal aj odvolací súd v Lisabone, ktorého zhrnutie Rozsudku pripravené sudcom spravodajcom uvádzame nižšie:

„I. ARS (regionálny úrad zdravotníctva) sa nemôže pre nedostatok legitimacy, resp. pre nedostatok záujmu konať vo veci, odvolať proti rozhodnutiu súdu (vo veci návrhu osôb, ktoré v zmysle článku 220 písm. c) a d) Trestného zákona, žiadali, aby bolo rozhodnutie o obmedzení ich osobnej slobody právoplatne potvrdené súdom), ktorým súd nariadil okamžité prepustenie (z karantény) štyroch osôb (navrhovateľov) z dôvodu nezákonného obmedzovania ich osobnej slobody, pretože sú nositeľmi vírusu SARS-CoV-2 (A....), a pretože sú v zmysle rozhodnutia orgánov zdravotníctva pod aktívnym lekárskeym dohľadom z dôvodu existencie vysokého rizika, že by iné osoby vystavili nebezpečenstvu nákazy týmto vírusom (B..., C.... a D... ..).

II. Predložená žiadosť ARS by bola tiež zjavne nedôvodná, pretože:

A. Lekársky predpis a lekárska diagnóza sú lekáorskými úkonmi, na výlučnú zodpovednosť lekára, registrované v Lekárskom poriadku (bod 5.9 nariadenia č. 698/2019). Lekársky predpis pomocných diagnostických metód (ako je to v prípade testov na detekciu vírusovej infekcie), ako aj diagnostika existencie choroby vo vzťahu ku každému človeku, sú teda záležitosťou, ktorú nemožno vykonať zákonom, rezolúciou, vyhláškou, nariadením alebo iným normatívnym spôsobom, pretože ide o úkony, ktoré náš právny systém vyhradzuje do výlučnej kompetencie lekára, ktorý by sa samozrejme vždy mal pri poskytovaní poradenstva svojmu pacientovi snažiť získať jeho informovaný súhlas (prvý zo šiestich článkov Všeobecnej deklarácie o bioetike a ľudských právach).

B. V prípade, že sa to týka aj tohto prípadu, nič nenasvedčuje tomu, že by túto diagnózu skutočne vykonal odborník kvalifikovaný podľa zákona, ktorý konal v súlade s osvedčenými lekáorskými postupmi. Zo skutočností považovaných za nesporné vyplýva, že nikoho zo žalobcov ani len nenavštívil lekár, čo je zjavne nevysvetliteľné, vzhľadom na údajnú závažnosť infekcie.

C. Jediným prvkom, ktorý sa v tejto súvislosti vynára v preukázaných skutočnostiach, je vykonávanie testov RT-PCR, z ktorých jeden priniesol pozitívny výsledok vo vzťahu k jednému zo žalobcov.

D. Vzhľadom na súčasné vedecké dôkazy však nie je tento test sám osebe schopný určiť bez akýchkoľvek pochybností, že ním detegovaná pozitivita zodpovedá reálnemu infikovaniu človeka vírusom SARS-CoV-2, a to z niekoľkých dôvodov, z ktorých zdôrazňujeme dva (ku ktorým sa pridáva otázka zlatého štandardu, ktorým sa vzhľadom na jeho špecifickosť nebudeme ani zaoberať), konkrétne, že táto spoľahlivosť závisí od počtu cyklov, ktoré tvoria test, a že táto spoľahlivosť závisí od množstva prítomnej vírusovej záťaže.

III. Akákoľvek diagnóza alebo akýkoľvek úkon zdravotnej starostlivosti (ako je to v prípade určenia existencie vírusovej infekcie a existencie vysokého rizika jej vystaveniu, ktoré sú zahrnuté v týchto konceptoch), vykonaný bez predchádzajúceho lekárskeho pozorovania pacientov a bez prítomnosti lekára, ktorý je členom OM (ktorý pristúpil k hodnoteniu prejavov a príznakov pacienta, ako aj k vyhodnoteniu testov, ktoré považoval za vhodné na ich použitie pre určenie stavu pacienta), porušuje bod 5.9 nariadenia č. 698/2019, ako aj ustanovenia článku 97 Štatútu s názvom Lekársky poriadok, a zakladá tým zodpovednosť za spáchanie trestného činu privlastnenia si funkcií v zmysle paragrafu 358 písm. b) Trestného zákona.

IV. Bez ohľadu na osobu alebo subjekt, ktorý vydá príkaz, ktorého obsah vedie k pozbaveniu fyzickej, pohybovej, alebo inej slobody (bez ohľadu na to, akú nomenklatúru tento príkaz

predpokladá: uväznenie, izolácia, karanténa, profylaktická ochrana, zdravotný dohľad, atď.), a ktorý je v rozpore s ustanoveniami zákona, konkrétne s ustanoveniami článku 27 CRP, takýto príkaz bude posúdený ako nezákonné zadržanie, pretože takýto príkaz bol jednak nariadený nekompetentným subjektom, a po ďalšie, jeho vydanie bolo motivované skutočnosťou, pre ktorú to zákon neumožňuje.“

- 2.6 Z citovaného rozsudku odvolacieho súdu v Lisabone vyplýva, že lisabonský odvolací súd sa stotožnil s názorom, v zmysle ktorého testovanie nemožno nariadiť žiadnym normatívnym spôsobom, pretože ide o úkon, ktorý je vo výlučnej kompetencii lekára. Iba lekár je tým subjektom, ktorý je oprávnený vydať lekársky predpis či vykonať lekársku diagnózu, keďže ide o lekárske úkony, ktorých vykonávanie je nie len vo výlučnej kompetencii lekára, ale ktorých vykonávanie je aj na jeho výlučnú zodpovednosť, pričom lekár by sa samozrejme vždy mal pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti svojmu pacientovi snažiť získať informovaný súhlas pacienta.
- 2.7 Lekársky predpis na vykonanie pomocných diagnostických metód, akou je napríklad aj vykonanie testu na detekciu ochorenia COVID-19 (nariadenie vykonania testu), ako aj samotná diagnostika existencie ochorenia COVID-19 vo vzťahu ku každému človeku (vykonanie testu), sú teda vo výlučnej kompetencii lekárov a zdravotníckych pracovníkov, pričom nariadenie, ako aj vykonanie takéhoto testu, je výlučne na ich zodpovednosti. V prípade testovania na zistenie prítomnosti ochorenia COVID-19 je predmetné testovanie vykonávané bez predchádzajúceho pozorovania, či aspoň vzhľadnutia človeka prístupujúceho k testu, testovanie na mnohých odborných miestach (miestach odberu biologického materiálu) nie je vykonávané zdravotníckym personálom, pričom na mnohých miestach nie je zabezpečená ani len prítomnosť zdravotníckeho personálu aspoň vo forme dozoru, a súčasne, predmetný odber biologického materiálu je vykonávaný bez právne relevantného informovaného súhlasu pacienta. Akýkoľvek úkon zdravotnej starostlivosti vykonaný bez predchádzajúceho pozorovania pacienta a bez prítomnosti zdravotníckeho personálu je pritom nutné vnímať ako úkon non lege artis.
- 2.8 Z citovaného rozsudku odvolacieho súdu v Lisabone taktiež vyplýva, že súčasné vedecké dôkazy nedokážu potvrdiť, že RT-PCR test sám osebe deteguje bez akýchkoľvek pochybností prítomnosť vírusu SARS-CoV-2 u testovaného, a to z viacerých dôvodov, z ktorých lisabonský odvolací súd zdôraznil nasledujúce: 1) spoľahlivosť RT-PCR testov závisí od počtu cyklov, ktoré tvoria test, a 2) spoľahlivosť RT-PCR testov závisí od množstva prítomnej vírusovej záťaže u testovaného. Lisabonský odvolací súd v citovanom rozsudku taktiež vyslovil, že pozbavenie fyzickej, pohybovej, alebo inej slobody (bez ohľadu na to, akú nomenklatúru tento príkaz predpokladá: uväznenie, izolácia, karanténa, profylaktická ochrana, zdravotný dohľad, atď.), na základe skutočnosti, ktorá nie je vyslovene predpokladaná všeobecne záväznými právnymi predpismi, je nutné posúdiť ako nezákonné zadržanie, a to bez ohľadu na subjekt, ktorý svojim rozhodnutím takýmto spôsobom obmedzil osobnú slobodu človeka, keďže takéto rozhodnutie je za daných okolností vydané nekompetentným subjektom a bez právneho základu.
- 2.9 Ak pritom RT-PCR testy nie sú vhodnými testami na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID-19 u testovaného a na jeho potenciálnu možnosť prenosu tohto ochorenia na ďalšie osoby, potom ani výsledky testovania predmetnými testami nemôžu byť relevantným základom pre rozhodovanie o otázke povinného očkovania, vyhlásenia a predlžovania núdzového stavu, či obmedzovania základných práv a slobôd obyvateľstva. V nadväznosti na uvedené poukazujeme na diskriminačný (a teda protiprávny) charakter vymáhania plnenia povinností, pre ukladanie ktorých chýba materiálny základ.

III.**Neodňateľnosť, nescudziteľnosť, nepremlčateľnosť a nezrušiteľnosť základných ľudských práv a slobôd, medzi ktoré patrí aj osobná integrita človeka**

- 3.1 Základné ľudské práva a slobody (ako napríklad právo na život, ochranu zdravia, nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, slobodu pohybu a pobytu, vzdelanie, prácu či podnikanie) nezanikajú prijatím právnych predpisov, ktoré ich rušia či obmedzujú. Základné ľudské práva a slobody sú neodňateľné (nikoho nemožno týchto práv pozbaviť), nescudziteľné (nemožno ich previesť na iného), nepremlčateľné (nepodliehajú premlčaniu, a teda ich trvanie je počas života človeka časovo neobmedzené) a nezrušiteľné (existujú nezávisle od vôle zákonodarcu, ktorý ich uznáva, ale nemôže ich zrušiť).
- 3.2 Preto aj keby v rozpore s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky boli legislatívnym procesom prijaté právne predpisy, ktoré by obmedzovali základné ľudské práva a slobody iným než povoleným spôsobom, nebolo by možné hľadiť na takéto predpisy ako na platné a účinné ani do času pozbavenia ich účinnosti Ústavným súdom Slovenskej republiky. Ani Ústavný súd Slovenskej republiky totiž nemôže svojimi rozhodnutiami vysloviť zánik základných ľudských práv a slobôd vzhľadom na medzinárodné záväzky Slovenskej republiky. Opačný výklad by úplne popieral nezrušiteľnosť základných práv a slobôd zakotvenú nie len v Ústave Slovenskej republiky, ale aj v ústavnom zákone č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv, v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd či v Charte základných práv Európskej únie.
- 3.3 Aj prezumpcia legálnosti právneho aktu totiž musí mať logické hranice a v prípade nečinnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ktorý ako jediný môže rozhodnúť o súlade právneho aktu s právnymi aktmi vyššej právnej sily, a aj to iba na návrh obmedzeného počtu subjektov), alebo v prípade zjavného zásahu právneho aktu do základných ústavných princípov či do medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky (do pokojného stavu), nie je možné absurdne trvať na prezumpcii legálnosti právneho aktu až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o súlade takéhoto právneho aktu s právnymi aktmi vyššej právnej sily. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky pritom musí byť bezprostredné, rovnako ako návrh na preskúmanie súladu rozporuplného predpisu s právnymi aktmi vyššej právnej sily. V opačnom prípade by bol narušený princíp právnej istoty vo vzťahu k najvyšším právnym normám na úkor právnych noriem nižšej právnej sily, čo je zjavný nezmysel, najmä pri aktuálne obmedzených možnostiach ochrany obyvateľstva voči právnym predpisom, ktoré sú v rozpore s právnym predpisom vyššej právnej sily.
- 3.4 V rámci hierarchie právnych predpisov sú pritom medzinárodné zmluvy a dohovory zaväzujúce Slovenskú republiku na úrovni Ústavy Slovenskej republiky a ústavných zákonov. Ide o právne predpisy najvyššej právnej sily, ktorých obsah nemožno meniť či rušiť zákonmi či právnymi predpismi nižšej právnej sily, dokonca ani ústavnými zákonmi. Vnútroštátnymi predpismi nie je možné rozširovať, ani zužovať medzinárodné záväzky Slovenskej republiky na medzinárodnej úrovni. Samozrejme, uvedené nebráni prijatiu vnútroštátnej právnej úpravy rozširujúcej záväzky Slovenskej republiky, ktoré jej vyplývajú z medzinárodných zmlúv a dohovorov, na vnútroštátnej úrovni.
- 3.5 Ak by však zmenou vnútroštátnych právnych predpisov došlo k zásahu do existujúcich medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky, znamenalo by to porušenie medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky. Porušenie záväzkov vo vzťahu k dodržiavaniu základných ľudských práv a slobôd pritom zakladá zodpovednosť Slovenskej republiky voči jej obyvateľom

za škodu, ktorú im týmto Slovenská republika spôsobí. V žiadnom prípade však tieto práva nemôžu zaniknúť či dočasne sa neaplikovať.

- 3.6 V zmysle článku 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny – Dohovor o ľudských právach a biomedicíne, ktorý pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť dňa 1.12.1999 v súlade s článkom 33 ods. 3. tohto Dohovoru (ďalej len „Dohovor“): *„Záujmy a blaho človeka budú mať prednosť pred výhradným záujmom vedy a spoločnosti.“*
- 3.7 Z citovaného vyplýva, že záujmy jednotlivca sa v tejto oblasti úpravy nikdy nesmú podrobovať tzv. verejnému záujmu. Samozrejme zároveň platí, že právo jednotlivca končí tam, kde sa začína právo iného. Inak povedané, výkonom svojich práv človek nesmie zasahovať do práv druhých a naopak, druhí nesmú zasahovať do práv človeka, ani pod zámienkou ochrany vlastných práv, ani pod zámienkou ochrany spoločnosti či verejného zdravia.
- 3.8 Tomu, že uvedené platí pre všetky oblasti života, vrátane oblasti zdravia, svedčí aj článok 5 Dohovoru, v zmysle ktorého: *„Zásah v oblasti zdravia sa môže vykonať iba vtedy, ak osoba, ktorej sa týka, bola informovaná a so zásahom vyjadrila súhlas. Pred zákrokom musí byť osoba primerane informovaná o jeho účele a povahe, ako aj o následkoch a rizikách zákroku. Príslušná osoba môže svoj súhlas kedykoľvek slobodne zrušiť.“*
- 3.9 Bez informovaného súhlasu teda nie je možné nariadiť obyvateľstvu alebo jeho časti povinné očkovanie, hromadne ho nútiť absolvovať test na ochorenie COVID-19, nosiť prekrytie horných dýchacích ciest, dodržiavať karanténu, a pod. Samozrejme, konkrétne povinnosti je možné ukladať jednotlivo osobám, u ktorých na to vznikol dôvod, t. j. došlo k ich nákaze, alebo prejavujú symptómy ochorenia, a pod. Osobu nevykazujúcu symptómy ochorenia nie je možné nútiť absolvovať test na ochorenie COVID-19 či nosiť prekrytie horných dýchacích ciest. Osobu nenakazenú ochorením nemožno nútiť absolvovať karanténu či inak obmedzovať jej slobodu pohybu a pobytu. Všeobecnú povinnosť vakcinácie, či povinnú vakcináciu určitej skupiny obyvateľstva, môže Slovenská republika určiť iba zákonom, avšak ako sme už uviedli, iba očkovacou látkou schválenou agentúrou EMA na jej trvalé použitie.

IV.

K diskriminačnému, a teda protiprávnemu charakteru právnych noriem upravujúcich rozdielne zaobchádzanie s osobami, ktoré sa rozhodli dobrovoľne sa neočkovávať proti ochoreniu COVID-19

- 4.1 Nedôvodné rozlišovanie medzi očkovanými a neočkovanými osobami v podobe zvýhodňovania jednej skupiny osôb alebo v podobe znevýhodňovania druhej skupiny osôb predstavuje diskriminačné konanie, a preto je takéto rozlišovanie, napríklad prostredníctvom prijatých právnych predpisov, v rozpore s platným právom Európskej Únie. V zmysle bodu 36 úvodných ustanovení na obyvateľstvo Európskej Únie priamo aplikovateľného nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/953 zo 14. júna 2021 o rámci pre vydávanie, overovanie a uznávanie interoperabilných potvrdení o očkovaní proti ochoreniu COVID-19, o vykonaní testu a o prekonaní tohto ochorenia (digitálny COVID preukaz EÚ) s cieľom uľahčiť voľný pohyb počas pandémie ochorenia COVID-19: *„Je potrebné zabrániť priamej alebo nepriamej diskriminácii osôb, ktoré nie sú zaočkované, napríklad zo zdravotných dôvodov, z dôvodu, že nie sú súčasťou cieľovej skupiny, ktorej sa vakcína proti ochoreniu COVID-19 v súčasnosti podáva alebo pre ktorú je povolená, ako sú napríklad deti, alebo z dôvodu, že ešte nemali možnosť dať sa zaočkovať alebo sa rozhodli nenechať sa zaočkovať (...).“*

- 4.2 Vo vzťahu k nariadeniu povinného očkovania vyššie uvedenej skupiny osôb definovanej v Dodatku č. 3 a vo vzťahu k prípadnému sankcionovaniu týchto osôb v prípade, ak sa odmietnu podrobiť povinnému očkovaniu, pritom ide o jednoznačne diskriminačné konanie štátu, keďže v zmysle dostupných vedeckých štúdií (niekoľko z nich uvádzame nižšie), a rovnako aj v zmysle vyjadrení samotných slovenských štátnych orgánov, sa môžu aj osoby očkované proti ochoreniu COVID-19 nakaziť ochorením COVID-19, pričom aj tieto osoby môžu šíriť ochorenie COVID-19, a nemusia pritom vykazovať žiadne klinické príznaky ochorenia COVID-19. Naopak, u osôb, ktoré nie sú očkované proti ochoreniu COVID-19, je pravdepodobnosť asymptomatického šírenia ochorenia COVID-19 blížiac sa k nule. Zo strany štátu preto nie je dôvodné pristúpiť k sankcionovaniu týchto osôb v prípade, ak sa odmietnu podrobiť povinnému očkovaniu, a takýto postup štátu by predstavoval diskriminačné, a teda protiprávne konanie v rozpore s platným právom Európskej Únie, ktorým je Slovenská republika viazaná.
- 4.3 Nižšie pripájame niekoľko štúdií potvrdzujúcich neopodstatnenosť trvania na absolvovaní očkovania z dôvodu prevládajúcich pozitívnych dôsledkov prirodzenej imunity.
- Stigmatizácia neočkovaných nie je opodstatnená
<https://www.thelancet.com/action/showPdf?pii=S0140-6736%2821%2902243-1>
 - Vakcinovaní a nevakcinovaní majú podobnú virálnu nálož v oblastiach s vysokou prevalenciou delta variantu. *Riemersma a kol., predtlač.*
<https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2021.07.31.21261387v1>
 - Očkovaní prenášajú SARS-CoV-2 bez markantného rozdielu medzi vakcinovanými a nevakcinovanými. *Riemersma a kol., predtlač.*
<https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2021.07.31.21261387v6>
 - Prekonanie COVID-19 poskytuje vyššiu mieru ochrany v porovnaní s vakcínou od Pfizeru pri delta variante. *Gazit a kol., predtlač.*
<https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2021.08.24.21262415v1.full>
 - Účinok vakcín pomerne rýchlo vyprcháva. Výhoda ľahšieho priebehu po 9 mesiacoch sa netýka mužov, seniorov s podlomeným zdravím a ľudí s komorbiditami. *Nordstrom, Ballin, predtlač.*
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3949410
 - Účinok vakcín vyprcháva rýchlo. Podklad na preočkovanie pravidelne každých 6 mesiacov pri beta a delta variante. *Chemaitelly a kol., predtlač.*
<https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2021.08.25.21262584v1.full.pdf>
 - SARS-CoV-2 sa šíri aj medzi vakcinovanými pri prevalencii delta variantu. Nízka hladina vírusu neutralizujúcich protilátok po vakcíne ako jedna z príčin. *Chau a kol., predtlač.*
https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3897733
 - Pri pozitívnych na COVID-19 mali po letných hromadných akciách očkovaní vyššiu vírusovú nálož ako neočkovaní. *Brown a kol.*
<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/34351882/>
 - Delta variant je nákazlivý bez ohľadu na používanie osobných ochranných pomôcok (vrátane FFP2) a bez ohľadu na vakcinačný status. *Hetemaki a kol.*
<https://www.eurosurveillance.org/content/10.2807/1560-7917.ES.2021.26.30.2100636>

- x. Vypuknutie nákazy vo vysokozačkovanvej populácii Izraela pri používaní prekrytia horných dýchacích ciest. *Shitrit a kol.*
https://www.eurosurveillance.org/content/10.2807/1560-7917.ES.2021.26.39.2100822#html_fulltext
- xi. UK Health Security Agency report za 42. týždeň. Pozorovanie vyprchávania N protilátkovej odpovede po druhej dávke vakcíny. Nástup neprijemného trendu, kde vo vekovej kategórii nad 30 rokov plne zavakcinovaní javia vyššiu mieru infekcie ako nevakcinovaní.
https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1027511/Vaccine-surveillance-report-week-42.pdf
- xii. Nárast symptomatických chorých na SARS-CoV-2 napriek plnej vakcinácii v Izraeli. *Levin a kol.*
https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMoa2114583?query=featured_home
- xiii. Prevalencia ochorenia COVID-19 je bez súvisu s mierou vakcinácie populácie v 68 krajinách a takmer 3000 okresoch v USA. *Subramanian, Kumar.*
<https://link.springer.com/article/10.1007/s10654-021-00808-7>
- xiv. Vyprchávanie účinku vakcíny a T-bunkovej odpovede pri variantoch (po 6 mesiacoch od druhej dávky vakcíny). *Suthar a kol.*
<https://www.biorxiv.org/content/10.1101/2021.09.30.462488v1>
- xv. ADE ako vážny problém pri aktuálne podávaných vakcínach. *Yahi a kol.*
[https://www.journalofinfection.com/article/S0163-4453\(21\)00392-3/fulltext](https://www.journalofinfection.com/article/S0163-4453(21)00392-3/fulltext)
- xvi. Pozorovanie ťažkého až veľmi vážneho priebehu COVID-19 u plne zaočkovaných nad predpokladanú mieru (avšak s tým, že je v štúdiu uvedené, že vakcíny poskytujú stále ochranu pred ťažkým priebehom ochorenia). *Juthani a kol.*
<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/labs/pmc/articles/PMC8423430/>
- xvii. Kým vakcinácia ešte stále znižuje riziko nákazy, vplyv na prenos ochorenia je otázný. Ochrana po druhej dávke klesá po 3 mesiacoch od druhej dávky. *Eyre a kol.*
<https://www.medrxiv.org/content/10.1101/2021.09.28.21264260v1>
- xviii. Účinok vakcín vyprcháva pomerne rýchlo, aj pri vysokej miere vakcinácie pri nástupe delta variantu došlo k výraznému zvýšeniu počtu infekcií. *Keehner a kol.*
<https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMc2101927>
- xix. Virálna nálož u vakcinovaných pri prielomových prípadoch a u chorých nevakcinovaných je podobná. Vakcinovaní dokážu efektívne nakaziť aj iných vakcinovaných. *Singanayagam a kol.*
[https://www.thelancet.com/journals/laninf/article/PIIS1473-3099\(21\)00648-4/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/laninf/article/PIIS1473-3099(21)00648-4/fulltext)
- xx. Imunizácia očkovaných rýchlo vyprcháva pri objavení sa delta variantu v Izraeli bez ohľadu na vekovú kategóriu. *Goldberg a kol.*
<https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMoa2114228>
- xxi. Nižšia virálna nálož u očkovaných je pozorovaná do 2 mesiacov po očkovaní v porovnaní s neočkovanými, potom stúpa až sa rozdiely zotrú pri cca 6 mesiacoch od očkovania. *Levine-Tiefenbrun a kol.*
<https://www.nature.com/articles/s41591-021-01575-4>

V.

Na margo

- 5.1 Spoločnosť je v otázkach súvisiacich s ochorením COVID-19 rozdelená. Zatiaľ čo vlády väčšiny krajín sveta naliehajú na očkovanie obyvateľstva, viacerí vedci poukazujú na možné negatívne dôsledky očkovania proti ochoreniu COVID-19. Profesor Byram Bridle v apríli 2021 napríklad uviedol, že spike proteín je spojený s tvorbou Lewyho teliesok, ktorá súvisí s priónovými chorobami. Vyjadril obavy, že vakcíny môžu spôsobovať priónové choroby, ako je demencia, Alzheimerova choroba a Creutzfeldt-Jakobova choroba (CJD). Priónové choroby sú nevyhladiteľné a vždy smrteľné.
- 5.2 Doktor lekárskeho vied, profesor a predseda Petrohradskej odbornej lekárskej asociácie, Alexander Redko, sa spolu s ďalšími profesormi, Pavel Vorobjov, Alexandr Redko, Vladislav Šafalinov, Igor Gundarov, a mnohými ďalšími známymi odborníkmi na konferencii o aktuálnej situácii v súvislosti s koronavírusom a opatreniach prijatých Ruskou federáciou zhodol, že skutočná prirodzená imunita a nie vakcinačná imunita vo výsledku očkovania, je najlepšou a najspoľahlivejšou ochranou proti vzniku ochorenia. Účastníci konferencie tiež vyjadrili znepokojenie nad skutočnosťou, že žiadna vakcína proti COVID-19 zatiaľ neprešla predchádzajúcimi fázami klinického výskumu na preukázanie účinnosti a bezpečnosti jej použitia, a napriek tomu sa tieto vakcíny plošne používajú na základe dočasných povolení tzv. emergency use licences.
- 5.3 Navyše, podľa článku 3 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ľudských právach a biomedicíne, týkajúci sa biomedicínskeho výskumu: „*Záujmy a blaho ľudskej bytosti zúčastňujúcej sa na výskume majú prednosť pred výhradným záujmom spoločnosti alebo vedy.*“ V zmysle ďalších medzinárodných dohovorov a noriem Európskej Únie sa pritom vakcíny majú podávať iba v prípade, ak neexistuje žiaden iný účinný spôsob liečby. Dnes už však existuje schválená liečba ochorenia COVID-19 prostredníctvom tzv. monoklonálnych protilátok - kasirivimab/imdevimab (predmetom toho podania nie je hodnotenie ich účinnosti). Vakcinácia je navyše pravdepodobne zbytočná v prípadoch mutujúcich vírusov, kde vakcína nedokáže chrániť pred novými mutáciami vírusu. Je pritom potvrdené, že aktuálne vakcíny schválené na ich núdzové použitie sú neúčinné voči najnovšej mutácii vírusu SARS-CoV-2, tzv. Omicron. Táto správa sa zhodne šíri všetkými prostriedkami masmediálnej komunikácie.
- 5.4 Americký úrad pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci (OSHA), ktorý podlieha ministerstvu práce, v novembri 2021 uviedol, že na základe rozhodnutia súdu pozastavil presadzovanie požiadavky na povinné očkovanie zamestnancov proti ochoreniu COVID-19 pre súkromné spoločnosti. Americký odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu, v zmysle ktorého vláda USA nariadením povinného očkovania zamestnancov proti ochoreniu COVID-19 pre súkromné spoločnosti so 100 a viac zamestnancami prekročila svoju právomoc. Tieto spoločnosti mali podľa nariadenia vlády zabezpečiť, aby ich zamestnanci boli do 4.1.2022 zaočkovaní proti ochoreniu COVID-19, alebo aby sa týždenne testovali a nosili prekrytie horných dýchacích ciest.
- 5.5 V Rezolúcii Parlamentného zhromaždenia Rady Európy č. 2361 (2021) z 27.1.2021 s názvom „*COVID-19 vakcíny: etické, právne a praktické aspekty*“ sa pritom v bode 7.1.5. nalieha na členské štáty Rady Európy a Európskej Únie, aby zriadili nezávislé vakcinačné kompenzačné programy na zabezpečenie kompenzácie za škody a ujmy z vakcinácie. Tieto kompenzačné vakcinačné programy sa netýkajú výslovne iba prípadov povinnej vakcinácie, ale vakcinácie ako takej, pretože uvedená rezolúcia akcentuje zásadu dobrovoľnosti očkovania a zákaz diskriminácie pre osoby, ktoré k takémuto dobrovoľnému rozhodnutiu nepristúpia. Na predmetnú rezolúciu

nadväzuje už vyššie citované nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/953 zo 14. júna 2021 o digitálnom COVID preukaze EÚ, v ktorom sa taktiež akcentuje na potrebu zabrániť priamej alebo nepriamej diskriminácii osôb, ktoré nie sú zaočkované, hoci aj z dôvodu, že sa rozhodli nenechať sa zaočkovať.

- 5.6 Upozorňujeme aj na ustanovenia § 192 zákona č. 300/2005 Z. z., podľa ktorých sa trestom odňatia slobody potrestá ten, kto za krízovej situácie núti iného, aby niečo trpel, zneužívajúc jeho tieseň vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi, ďalej na ustanovenia § 326 zákona č. 300/2005 Z. z., podľa ktorých sa trestom odňatia slobody potrestá verejný činiteľ, ktorý za krízovej situácie v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu alebo prekročí svoju právomoc, ako aj na ustanovenia § 400 zákona č. 300/2005 Z. z., podľa ktorých sa trestom odňatia slobody potrestá ten, kto za krízovej situácie obmedzuje iného vojaka na právach.

VI.

Záver

- 6.1 Z doposiaľ uvedeného je zrejmé, že za účelom realizácie vyššie uvedených opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky sú profesionálni vojaci donucovaní podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 napriek skutočnosti, že (i) toto očkovanie nie je povinné a (ii) momentálne ho ani nie je možné nariadiť ako povinné žiadnej skupine obyvateľov na území Slovenskej republiky, ako aj napriek skutočnosti, že (iii) Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho dodatkov, je neurčité, nezrozumiteľné, a teda nevykonateľné, a zároveň aj napriek skutočnosti, že (iv) Nariadenie Generálneho tajomníka č. KaGT-1-7/2022 je výsledkom prekročenia právomoci Generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky, a je teda nulitný akt, tzv. paakt, z ktorého nemôžu profesionálnym vojakom vyplývať žiadne práva ani povinnosti.
- 6.2 Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho dodatkov, je neurčité, nezrozumiteľné, a teda nevykonateľné jednak vo vzťahu k určeniu lehoty na splnenie povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ako aj vo vzťahu k identifikácii pomyslenej hranice na vznik povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ktorá sa má odvíjať od „*nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste*.“, čo sú zjavne neurčité pojmy použité bez akéhokoľvek ďalšieho vysvetlenia. Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho dodatkov, je neurčité, nezrozumiteľné, a teda nevykonateľné aj z dôvodu vnútorného rozporu jeho vzájomne sa vylučujúcich ustanovení pojednávajúcich o lehote na splnenie povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ktorá je určená ako pevný dátum, a ustanovení pojednávajúcich o pomyslenej hranici na vznik povinnosti profesionálneho vojaka podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, ktorá sa má odvíjať od „*nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste*.“
- 6.3 Profesionálni vojaci, ktorí sa odmietnu podrobiť očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 vakcínou, ktorá sa nachádza v jej testovacej fáze, sú napriek uvedenému protiprávne negatívne diskriminovaní voči plne zaočkovaným profesionálnym vojakom, a zároveň sú protiprávne sankcionovaní rôznymi ďalšími spôsobmi, napríklad prostredníctvom personálnych pohovorov, na ktorých sú opakovane napomínaní za údajné porušovanie ich povinností, prípadne prostredníctvom krátenia platu, či prostredníctvom skončenia služobného pomeru. Voči predmetným správnym aktom sa profesionálni vojaci síce bránia na súde prostredníctvom

správnych žalôb, a voči diskriminačnému konaniu sa bránia na civilnom súde návrhmi na vydanie neodkladného opatrenia a antidiskriminačnými žalobami, žiaden z nich však nebol a ani nie je priamym účastníkom správnych konaní, výsledkom ktorých je vydávanie opatrení Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky, či nariadení Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky a jeho doplnkov, alebo nariadení Generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Predmetné rozhodnutia nie je možné zo strany profesionálnych vojakov napadnúť správnou žalobou, ak nie sú ich priamymi adresátmi. Prokurátor je však v zmysle ustanovenia § 23 a nasledujúcich zákona č. 153/2001 Z. z. oprávnený podať protest aj proti predmetným rozhodnutiam, a v prípade, že jeho protestu nebude vyhovené, je oprávnený podať proti predmetným rozhodnutiam správnu žalobu. Ako Generálny prokurátor ste zároveň oprávnený podať na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov.

- 6.4 Z dôvodu potreby neodkladnej úpravy pomerov v Ozbrojených silách Slovenskej republiky vo vzťahu k protiprávnemu donucovaniu profesionálnych vojakov podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 Vás preto žiadame, aby ste bezodkladne podali protest proti Opatreniam Vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, č. VÚHE-30-224/2021, a č. VÚHE-30-230/2021, proti Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, v znení jeho Doplnkov č. 1 až 4, ako aj proti Nariadeniu Generálneho tajomníka č. KaGT-1-7/2022. V proteste Vám navrhujeme adresovať Ministerstvu obrany Slovenskej republiky a jej podriadeným orgánom zákaz vyžadovať od profesionálnych vojakov podrobenie sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, zákaz vydávať akty prikazujúce profesionálnym vojakom podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, zákaz vyžadovať od profesionálnych vojakov preukazovanie sa dokladom o podrobení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, povinnosť zdržať sa ukladania sankcií voči profesionálnym vojakom z dôvodu ich odmietnutia podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19, a zákaz diskriminovať profesionálnych vojakov z dôvodu ich odmietnutia podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19.
- 6.5 Zároveň Vás žiadame, aby ste z rovnakého dôvodu bezodkladne podali na Ústavný súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade predmetných rozhodnutí s právnymi predpismi vyššej právnej sily, v zmysle ustanovení § 74 a nasledujúcich zákona č. 314/2018 Z. z. Podobný postup Vám navrhujeme zvoliť aj vo vzťahu k právnym predpisom zakladajúcim tzv. „OP režim“, ktoré podmieňujú výkon základných a iných práv a slobôd obyvateľov podrobením sa dobrovoľnému očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 vakcínou nachádzajúcou sa v jej testovacej fáze, resp. prekonaním ochorenia COVID-19, teda ktoré de facto nátlakom donucujú obyvateľov k podrobeniu sa očkovaniu proti ochoreniu COVID-19 predmetnou vakcínou, resp. k prekonaniu ochorenia COVID-19. Režim OP vnímame ako protiústavný v čase, kedy očkovanie proti ochoreniu COVID-19 nie je povinné.

S úctou

Weis & Partners s.r.o.
JUDr. Peter Weis, advokát a konateľ

Zoznam príloh:

- 1) *Opatrenie Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky k očkovaniu v rezorte obrany zo dňa 17.9.2021 č. VÚHE-30-117/2021;*

- 2) *Opatrenie Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky k očkovaníu v rezorte obrany zo dňa 21.12.2021 č. VÚHE-30-224/2021;*
- 3) *Opatrenie Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky k očkovaníu v rezorte obrany zo dňa 30.12.2021 č. VÚHE-30-230/2021;*
- 4) *Nariadenie Riaditeľa Vojenskej polície zo dňa 23.12.2021 č. VPTN-1-326/2021-OpO;*
- 5) *Nariadenie Riaditeľa Vojenskej polície zo dňa 13.1.2022 č. VPTN-1-11/2022-OpO;*
- 6) *Nariadenie Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;*
- 7) *Doplnok č. 1 zo dňa 22.11.2021 prijatý pod č. ŠBSP-121-1/2021 k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;*
- 8) *Doplnok č. 2 zo dňa 29.11.2021 prijatý pod č. ŠBSP-121-4/2021 k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;*
- 9) *Doplnok č. 3 z januára 2022 prijatý pod č. ŠBSP-4/2022 k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;*
- 10) *Doplnok č. 4 zo dňa 20.1.2022 prijatý pod č. OdVS-4-17/2022-PravO k Nariadeniu Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 28.10.2021 č. ŠBSP-121/2021;*
- 11) *Nariadenie Generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 26.1.2022 č. KaGT-1-7/2022;*
- 12) *Nariadenie Veliteľa Úradu logistického zabezpečenia Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 25.11.2021 č. ÚLZ-91-129/2021;*
- 13) *List Veliteľa 4. pluku logistiky Trenčín zo dňa 30.12.2021 č. 4. plog-137-94/2021;*
- 14) *Nariadenie Veliteľa 4. pluku logistiky Trenčín zo dňa 4.1.2022 č. 4. plog-28/2022;*
- 15) *Nariadenie Veliteľa Čestnej stráže prezidenta Slovenskej republiky z januára 2022 č. ČSPSR-46-1/2022;*
- 16) *Nariadenie veliteľa Síl pre špeciálne operácie Ozbrojených síl Slovenskej republiky z januára 2022 č. VeSSO-56/2022;*
- 17) *Odpoveď Vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky zo dňa 5.10.2021 č. VÚHE-11-30/2021 na žiadosť Veliteľa Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 1.10.2021 č. VePS-77-75/2021 o vydanie odborného stanoviska k očkovacej schéme pre profesionálnych vojakov;*
- 18) *Nariadenie Veliteľa Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 8.10.2021 č. VePS-77-82/2021-ZdrS;*
- 19) *Nariadenie Veliteľa Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 2.11.2021 č. VePS-245-4/2021;*
- 20) *List Veliteľa Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 11.11.2021 adresovaný vojakom a zamestnancom Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky;*
- 21) *Nariadenie Veliteľa Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 24.11.2021 č. VePS-245-11/2021;*
- 22) *List Veliteľa Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 21.1.2022 č. VePS-29-4/2022-OOP;*
- 23) *Vyjadrenie Náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 26.1.2022 č. OdVS-7-5/2022-PravO k žiadosti Veliteľa Pozemných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky zo dňa 24.1.2022;*
- 24) *List Veliteľa 1. mechanizovanej brigády zo dňa 23.9.2021 č. 1.mb-78-120/2021-ZdrS;*
- 25) *Nariadenie Veliteľa 1. mechanizovanej brigády z októbra 2021 č. 1.mb-78-132/2021-ZdrS;*
- 26) *List Veliteľa 1. mechanizovanej brigády zo dňa 19.10.2021 č. 1.mb-78-136/2021-ZdrS;*
- 27) *List Veliteľa 1. mechanizovanej brigády z novembra 2021 č. 1.mb-78-147/2021-ZdrS;*

- 28) *Štatút Ministerstva obrany Slovenskej republiky č. ÚPROŠ-95-55/2018;*
- 29) *Organizačná štruktúra Ministerstva obrany Slovenskej republiky dostupná na adrese <https://www.mod.gov.sk/organizacna-struktura/>*
- 30) *Rozsudok lisabonského odvolacieho súdu;*
- 31) *Veľká meta-štúdia vykonaná na Floride, v zmysle výsledkov ktorej je percento asymptomatických prenášačov ochorenia COVID-19 limitne rovný nule;*
- 32) *Pirošiková, M. Núdzový stav v Slovenskej republike z hľadiska medzinárodných ľudskoprávných štandardov. In: Zo súdnej praxe. roč. 2021, č. 1., publikované dňa 20. 2. 2021, dostupné na adrese <https://beta.ucps.sk/nudzovy-stav-z-pohladu-medzinarodnych-ludskopravnych-standardov;>*
- 33) *Článok Inštitútu ľudských práv - Inštitút ľudských práv považuje sankcie za neúčast' na celoplošnom testovaní za porušenie ľudských práv – dostupný na adrese [https://www.webnoviny.sk/institut-ludskych-prav-povazuje-sankcie-za-neucast-na-celoplosnom-testovani-za-porusenie-ludskych-prav/;](https://www.webnoviny.sk/institut-ludskych-prav-povazuje-sankcie-za-neucast-na-celoplosnom-testovani-za-porusenie-ludskych-prav/)*
- 34) *Článok doc. JUDr. Jána Drgonca, DrSc. – Čo dal a vzal rok 2020 právnemu štátu na Slovensku;*
- 35) *Článok doc. JUDr. Gabriely Dobrovičovej, CSc. – Niekoľko poznámok k opatreniam Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky – dostupný na adrese [https://comeniusblog.flaw.uniba.sk/2020/11/09/niekolko-poznamok-k-opatreniam-uradu-verejneho-zdravotnictva-slovenskej-republiky/;](https://comeniusblog.flaw.uniba.sk/2020/11/09/niekolko-poznamok-k-opatreniam-uradu-verejneho-zdravotnictva-slovenskej-republiky/)*
- 36) *Článok Mgr. Martina Škublu – O nezákonnosti opatrení Úradu verejného zdravotníctva SR v súvislosti s COVID-19 – dostupný na adrese <https://www.skubla.sk/clanky/o-nezakonnosti-opatreni-uradu-verejneho-zdravotnictva-sr-v-suvistosti-s-covid-19;>*
- 37) *Článok JUDr. Petra Weisa – RT-PCR a antigénové testy nefungujú na zistenie infekcie COVID-19 – kompletný rozbor – dostupné na adrese <https://akw.sk/covid-19/rt-pcr-a-antigenove-testy-nefunguju-na-zistenie-infekcie-covid-19-kompletny-rozbor/>*
- 38) *Článok JUDr. Petra Weisa – Výsledky celoplošného testovania dokázali potrebu zrušenia všetkých opatrení – dostupný na adrese <https://akw.sk/covid-19/vysledky-celoplosneho-testovania-dokazali-potrebu-zrusenia-vsetkych-opatreni;>*
- 39) *Článok JUDr. Petra Weisa – Účastníci dobrovoľného testovania majú právo na odmenu za účasť na vedeckom experimente – dostupný na adrese [https://akw.sk/covid-19/ucastnici-dobrovolneho-testovania-maju-pravo-na-odmenu-za-ucast-na-vedeckom-experimente/;](https://akw.sk/covid-19/ucastnici-dobrovolneho-testovania-maju-pravo-na-odmenu-za-ucast-na-vedeckom-experimente/)*
- 40) *Článok Helsinský výbor: Izraelská vláda a Pfízer vedú nelegálny experiment na ľuďoch – dostupný na adrese <https://www.eurospekt.sk/helsinsky-vybor-izraelska-vlada-a-pfizer-vedu-nelegalny-experiment-na-ludoch;>*
- 41) *Odborné stanovisko spolku RESETHEUS z. s. k problematike testovania SARS-CoV-2;*
- 42) *Rozhodnutie Viedenského správneho súdu sp. zn. VGW-103/048/3227/2021-2 zo dňa 24.3.2021;*
- 43) *Stanovisko Rakúskej spoločnosti pre infekčné choroby a tropickú medicínu k testovaniu SARS-CoV-2 dostupné na adrese <https://www.splm.cz/article/stanovisko-rakouske-spolecnosti-pro-infekcni-choroby-a-tropickou-medicinu-k-testovani-sars-cov-2;>*
- 44) *Ústav organickej chémie a biochémie Akadémie vied Českej republiky, Tlačová správa: Vedci vyvinuli rýchly a jednoduchý spôsob porovnania antigénových testov na SARS-CoV-2: <https://www.uochb.cz/cs/novinky/272/vedci-vyvinuli-rychly-a-snadny-zpusob-porovnani-antigennich-testu-na-sars-cov-2;>*
- 45) *Článok zverejnený na stránkach českého Ústavu práva a právnej vedy: [https://www.ustavprava.cz/blog/2018/09/lidska-dujnost-jako-zaklad-zivota/;](https://www.ustavprava.cz/blog/2018/09/lidska-dujnost-jako-zaklad-zivota/)*
- 46) *Článok zverejnený na stránkach českého Štátneho ústavu pre kontrolu liečiv <https://www.sukl.cz/sukl/comirnaty-prehledne-dulezita-fakta-o-prvni-podminecne>.*